

tager i en slags krig, men det er mere tilfældigt baseret.

Det vil i hvert fald være ganske alvorligt, hvis Israel som militærmagt begynder at betragte dem som nogle, der som militærpersoner gik til angreb på Israel, for der ville virkelig lyde et ramaskrig, hvis man begyndte at modgå de tendenser med rå militær magt – i hvert fald i det omfang, som vi tidligere har set i krigen. Derfor er det vigtigt for palæstinenserne at bruge sådanne midler for hele tiden at holde gryden i kog. Vi synes, det er ærgerligt, at SF og Enhedslisten er med til at holde den gryde i kog derne med den her debat.

Anden næstformand (Henning Grove):
Hr. Arne Melchior som ordfører.

Arne Melchior (CD):

Jeg kan lægge indledningen af mit ordførerskab for CD helt i forlængelse af det, som hr. Per Stig Møller fra De Konservative indledte sit ordførerskab med. Begge befolkninger, den israelske og den palæstinensiske, lider under den situation, der er i øjeblikket. Jeg tror nok, at jeg har mulighed for at tale en del med om det. Det er helt korrekt. Og begge vil fred. Det sagde hr. Per Stig Møller også. Det er jeg heller ikke i tvivl om.

Det er jo, som den tragisk dræbte, tidligere israelske regeringschef Rabin sagde: Det er jo med sine fjender, man skal slutte fred, med sine venner har man det jo i forvejen.

Freden er en høj pris værd, og det har Israel jo også været i stand til at bevise. Allerede ved freden med Egypten betalte Israel hundrede procent fredens pris, og Israel er, så vidt jeg kan følge med, fortsat villig til at betale en høj pris for freden.

Fra CD's side støtter vi selvfølgelig oprettelsen af en palæstinensisk stat. Det er ikke korrekt, at Israel ikke gør det, som hr. Søvndal sagde. En etablering af en palæstinensisk stat er jo hele tiden indgået i fredsforhandlingerne som den største selvfølge, så selvfølgelig er Israel ikke med til at oprette en stat, som man ikke vil anerkende.

Jeg vil gå så vidt som til at sige, at jeg godt forstår fortvivlede palæstinensiske befolkninger, for i den fredsproces, der nu snart har været en halv snes år, har palæstinenserne faktisk ikke fået nogen fredsdividende, altså ikke den jævne palæstinenser, ikke de mange palæstinensiske mennesker og familier. Nogle ledende, korrupte og misregerende palæstinensere har fået det,

men den store palæstinensiske befolkning har ikke fået nogen fredsdividende. Lad mig i den sammenhæng sige, at CD altid har støttet dansk bistand til palæstinensiske formål, for det er absolut nødvendigt, at de sociale uligheder i området bliver udlignet.

Så der er meget stor forståelse og meget god balance i de synspunkter.

Men så skete der altså det, efter man var kommet så langt, som man var i juli måned i Camp David, at den nye intifada bl.a. begyndte med, at Arafat – om hvem jeg netop har erklæret, at også han ønsker fred – løslod de erklærede terrorister, som hans eget politi tidligere, som det var deres pligt, havde fængslet. Det er altså terrorister, der ikke er af den blide art. Hr. Søvndal karakteriserede dem ganske rigtigt meget, meget skarpt. Men hr. Arafat løslod dem.

Desuden undlod han at forsøge at standse den vold, som blev udøvet fra palæstinensisk side, og som jo netop er kendetegnet ved – som flere har været inde på – at man sender børnene frem i forreste række. Ja, børnene kaster med sten, bliver der nu sagt af en af de herrer fra venstrefløjen, og så er der soldater over for dem.

Må jeg have lov at minde om, at da der blev kastet med sten i København på Fælledvej i foråret 1993, hvad gjorde så de veluddannede og veldisciplinerede og køligt tænkende danske politibetjente? De skød med skarpt. Det har jeg aldrig været med til at bebrejde politiet.

Når det kunne ske her, så kan det selvfølgelig også tænkes at ske der, og det er jo ikke nogen børn, der af bare ophidselse render frem. Næh, de går i skole til klokken 2 og 3, og så bliver de af deres forældre og deres lærere bragt hen, hvor pressen er gået i stilling, og så længe kamerateerne er der, smider de med sten.

Det er jo sådan, det er organiseret, og det har jeg ikke hørt nogen afstandtagen til fra dem, der har rejst denne her debat.

Nu viste det sig jo, at da Arafat langt om længe efter 2 måneders forløb for nylig gav en besked om at stoppe, så er det jo næsten helt stoppet. Om det holder, kan jeg i sagens natur ikke vide. Men det vil sige, at han altså besidder autoritet, og at han i 2 måneder har forsømt bare at forsøge at bruge sin autoritet til at stoppe dem.

At Sharon gik op på Tempelberget var jeg også modstander af, men det skal dog lige huskes og siges, at han havde anmeldt sit besøg til PA, altså den palæstinensiske autoritet, og fået lov til at komme der. Der var selvfølgelig ikke